

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 17ης Σεπτεμβρίου 2015*

«Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 263 ΣΛΕΕ — Παραδεκτό — Παράνομες και ασύμβατες ενισχύσεις — Υποχρέωση ανακτήσεως — Απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μην επεκτείνει την υποχρέωση επιστροφής της ενισχύσεως στον αγοραστή του αποδέκτη της — Έννομο συμφέρον — Αγωγές ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων με τις οποίες ζητείται αποζημίωση και ανάκτηση των ενισχύσεων — Ενεργητική νομιμοποίηση — Η πράξη δεν αφορά τον προσφεύγοντα ατομικά»

Στην υπόθεση C-33/14 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 22 Ιανουαρίου 2014,

Mory SA, υπό εκκαθάριση, με έδρα το Pantin (Γαλλία),

Mory Team, υπό εκκαθάριση, με έδρα το Pantin,

Superga Invest, πρώην *Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS)*, με έδρα το Miraumont (Γαλλία),

εκπροσωπούμενες από τους B. Vatier και F. Loubières, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,
αναιρεσείουσες,

όπου ο έτερος διάδικος είναι:

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους T. Maxian Rusche και B. Stromsky, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Pešič, πρόεδρο τμήματος, A. Ó Caoimh (εισηγητή), C. Toader, E. Jarašiūnas και C. G. Fernlund, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: L. Carrasco Marco, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 27ης Απριλίου 2015,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 18ης Ιουνίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι Mory SA, Mory Team και Superga Invest ζητούν την αναίρεση της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-545/12, EU:T:2013:607, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή τους περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2012) 2401 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2012, περί εξαγοράς των στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Sernam στο πλαίσιο της δικαστικής του εξυγιάνσεως (στο εξής: επίδικη απόφαση).

Ιστορικό της διαφοράς

- 2 Οι αναιρεσείουσες εμφανίζονται ως πρώην άμεσες ανταγωνίστριες της Financière Sernam καθώς και των θυγατρικών της Sernam Services και Aster (στο εξής, από κοινού: όμιλος Sernam). Πριν τεθούν υπό δικαστική εκκαθάριση, οι Mory SA και Mory Team (στο εξής, από κοινού: εταιρίες Mory) δραστηριοποιούνταν στον τομέα των ταχυμεταφορών και των αποστολών express. Η Superga Invest, πρώην Compagnie française superga d'investissement dans le service (CFSIS), ήταν η κύρια μέτοχος των εταιριών Mory.
- 3 Με την απόφαση της 23ης Μαΐου 2001, που αφορά την κρατική ενίσχυση NN 122/2000 (ex NJ 140/2000) (JO C 199, σ. 15), η Επιτροπή ενέκρινε ενίσχυση αναδιάρθρωσης του ομίλου Sernam (στο εξής: απόφαση Sernam 1).
- 4 Με την απόφαση 2006/367/EK, της 20ής Οκτωβρίου 2004, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που έθεσε εν μέρει σε εφαρμογή η Γαλλία υπέρ της επιχείρησης Sernam (ΕΕ 2006, L 140, σ. 1, στο εξής: απόφαση Sernam 2), η Επιτροπή επιβεβαίωσε ότι η ενίσχυση που είχε εγκριθεί με την απόφαση Sernam 1 ήταν συμβατή με την εσωτερική αγορά υπό ορισμένες προϋποθέσεις. Επισήμανε επίσης την ύπαρξη περαιτέρω ενισχύσεως ασύμβατης με την εσωτερική αγορά η οποία, ως εκ τούτου, έπρεπε να αναζητηθεί από τη Γαλλική Δημοκρατία.
- 5 Με έγγραφο της 16ης Ιουλίου 2008, η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γαλλική Δημοκρατία για την απόφασή της να κινηθεί την επίσημη διαδικασία έρευνας που προβλέπει το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ σχετικά με την εφαρμογή της αποφάσεως Sernam 2 από το εν λόγω κράτος μέλος. Η απόφαση αυτή δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* της 9ης Ιανουαρίου 2009 (ΕΕ C 4, σ. 5).
- 6 Στις 27 Ιουνίου 2011, οι εταιρίες Mory τέθηκαν υπό καθεστώς δικαστικής εξυγιάνσεως από το tribunal de commerce de Bobigny (Γαλλία).
- 7 Στις 31 Ιανουαρίου 2012, η Financière Sernam και η Sernam Services τέθηκαν υπό καθεστώς δικαστικής εξυγιάνσεως από το tribunal de commerce de Nanterre (Γαλλία).
- 8 Στις 3 Φεβρουαρίου 2012, το tribunal de commerce de Pontoise (Γαλλία) έθεσε την Aster υπό δικαστική εκκαθάριση με συνέχιση της δραστηριότητάς της.
- 9 Στις 9 Μαρτίου 2012, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2012/398/ΕΕ, σχετικά με την Κρατική ενίσχυση SA.12522 (C 37/08) — Γαλλία — Εφαρμογή της απόφασης «Sernam 2» (ΕΕ L 195, σ. 19, στο εξής: απόφαση Sernam 3). Το άρθρο 1 του διατακτικού της αποφάσεως αυτής επισημαίνει ότι στον

όμιλο Sernam χορηγήθηκαν ενισχύσεις παράνομες και ασύμβατες με την εσωτερική αγορά (στο εξής: επίμαχες ενισχύσεις). Κατά το άρθρο 2 του εν λόγω διατακτικού, η Γαλλική Δημοκρατία οφείλει να ανακτήσει τις επίμαχες ενισχύσεις από τον όμιλο αυτό.

- 10 Την ίδια ημέρα, δύο προσφορές εξαγοράς διαβιβάστηκαν στον διαχειριστή της δικαστικής εξυγιάνσεως του ομίλου Sernam, εκ των οποίων η πρώτη προερχόταν από την Geodis Calberson (στο εξής: Calberson), θυγατρική του ομίλου Geodis (στο εξής: Geodis), δραστηριοποιούμενη στον τομέα των ταχυμεταφορών, η δε δεύτερη από την BMW. Η προσφορά της εξαγοράς την οποία υπέβαλε η Calberson υπέκειτο στην προϋπόθεση ότι «καμία υποχρέωση οποιασδήποτε φύσεως και καμία επιβάρυνση συνιστάμενη σε επιστροφή του συνόλου ή μέρους των [επίμαχων] ενισχύσεων που είχαν καταβληθεί [στον όμιλο] Sernam δεν μπορεί να μεταβιβαστεί με τα εξαγοραζόμενα στοιχεία του ενεργητικού ή λόγω της εξαγοράς, ή να επιβαρύνει τον αγοραστή». Η προσφορά που υπέβαλε η BMW δεν συνοδευόταν από τέτοια προϋπόθεση, αλλά αποτελούσε αναπόσπαστο τμήμα της προσφοράς της Calberson και έπαυε να ισχύει σε περίπτωση απορρίψεως της προσφοράς της τελευταίας.
- 11 Στις 23 Μαρτίου 2012, η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε από την Επιτροπή να επιβεβαιώσει ότι η υποχρέωση επιστροφής των επίμαχων ενισχύσεων δεν θα επεκτεινόταν στην Geodis ούτε την BMW, σε περίπτωση που αυτές εξαγόραζαν μέρος των στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Sernam.
- 12 Με την επίδικη απόφαση, η Επιτροπή επισήμανε στη Γαλλική Δημοκρατία ότι δεν συνέτρεχε λόγος να επεκταθεί στην Geodis και την BMW η υποχρέωση επιστροφής των ενισχύσεων η οποία είχε επιβληθεί στον όμιλο Sernam δυνάμει του άρθρου 2 της αποφάσεως Sernam 3, λόγω της ελλείψεως οικονομικής συνέχειας μεταξύ του ομίλου Sernam και των ανωτέρω δύο δυνητικών αγοραστών. Η Επιτροπή διευκρίνισε, με το σημείο 54 της επίδικης αποφάσεως, ότι η απόφαση αυτή δεν αφορούσε το κατά πόσον είναι συνετή ή όχι η επένδυση των αγοραστών σχετικά με την εξαγορά ορισμένων στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Sernam και ότι, κατά συνέπεια, δεν προδίκαζε την εκτίμηση της επενδύσεως αυτής υπό το πρίσμα του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 13 Στις 10 Απριλίου 2012, η Calberson υπέβαλε νέα προσφορά εξαγοράς στον διαχειριστή της δικαστικής εξυγιάνσεως του ομίλου Sernam η οποία δεν περιλάμβανε την προϋπόθεση από την οποία είχε εξαρτηθεί η αρχική της προσφορά εξαγοράς.
- 14 Στις 13 Απριλίου 2012, το tribunal de commerce de Nanterre επέλεξε τις προσφορές εξαγοράς που είχαν υποβάλει η Calberson και η BMW, και διέταξε την υπέρ αυτών μεταβίβαση ορισμένων στοιχείων του ενεργητικού της Sernam Services με ημερομηνία επελεύσεως των εννόμων αποτελεσμάτων την 7η Μαΐου 2012.
- 15 Στις 10 Ιουλίου 2012, οι εταιρίες Mory τέθηκαν υπό δικαστική εκκαθάριση από το tribunal de commerce de Bobigny.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη

- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Δεκεμβρίου 2012 οι νυν αναιρεσείουσες άσκησαν προσφυγή ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως.
- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Μαρτίου 2013, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου για τον λόγο, αφενός, ότι οι αναιρεσείουσες δεν απέδειξαν ότι έχουν έννομο συμφέρον να προσβάλουν την επίδικη απόφαση και, αφετέρου, ότι η εν λόγω απόφαση δεν τις αφορά ατομικά υπό την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

- 18 Όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι αναιρεσείουσες δεν θεμελίωσαν το έννομο συμφέρον τους να στραφούν κατά της επίδικης αποφάσεως, οπότε η προσφυγή τους έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη για τον λόγο αυτόν και μόνο, χωρίς να συντρέχει λόγος να εξεταστεί η ένσταση απαραδέκτου της Επιτροπής η στηριζόμενη στο γεγονός ότι η επίδικη απόφαση δεν τις αφορούσε ατομικά. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι ούτε η αγωγή που άσκησαν οι εταιρίες Mory στις 25 Απριλίου 2007 ενώπιον του *tribunal administratif de Paris* (Γαλλία), με αίτημα την αναζήτηση των επίμαχων ενισχύσεων, ούτε η αγωγή αποζημιώσεως που άσκησαν οι ίδιες ενώπιον του *tribunal de commerce de Paris*, στις 7 Μαΐου 2013, με αίτημα να υποχρεωθούν, μεταξύ άλλων, ο όμιλος Sernam και η Geodis αλληλεγγύως και εις ολόκληρον να επανορθώσουν τις ζημίες που προκάλεσαν στις εταιρίες αυτές, μπορούσαν να θεμελιώσουν έννομο συμφέρον των αναιρεσιουσών.

Αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 19 Με την αίτησή τους αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη,
 - να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου να εξεταστεί επί της ουσίας και
 - να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 20 Η Επιτροπή ζητεί να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως και να καταδικαστούν οι αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα.
- 21 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 19 Μαΐου 2014, η Calberson ζήτησε, επί τη βάσει του άρθρου 40, δεύτερο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να παρέμβει στην παρούσα υπόθεση προς στήριξη των αιτημάτων της Επιτροπής.
- 22 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 27ης Φεβρουαρίου 2015, η αίτηση αυτή απορρίφθηκε.

Επί του αιτήματος επαναλήψεως της προφορικής διαδικασίας

- 23 Μετά την ανάπτυξη των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, οι αναιρεσείουσες ζήτησαν, με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Ιουνίου 2015, να διαταχθεί η επανάληψη της προφορικής διαδικασίας. Προς στήριξη του αιτήματος αυτού, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν κατ' ουσίαν ότι τα νέα επιχειρήματα που επικαλέστηκε ο γενικός εισαγγελέας με τις προτάσεις του όσον αφορά, ειδικότερα, τον χαρακτηρισμό της επίδικης αποφάσεως στο πλαίσιο καθορισμού του έννομου συμφέροντος υπό την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και την επιρροή που ασκούν τα επιχειρήματα αυτά στην εξέταση της αιτήσεως αναιρέσεως απαιτούν να οργανωθεί κατ' αντιμωλία συζήτηση, στην περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς.
- 24 Υπενθυμίζεται ότι ο Οργανισμός του Δικαστηρίου και ο Κανονισμός Διαδικασίας του δεν προβλέπουν δυνατότητα των διαδίκων να καταθέσουν παρατηρήσεις προς απάντηση στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα (βλ. απόφαση *Vnuk*, C-162/13, EU:C:2014:2146, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 25 Δυνάμει του άρθρου 252, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, αποστολή του γενικού εισαγγελέα είναι να διατυπώνει δημόσια, με πλήρη αμεροληψία και ανεξαρτησία, αιτιολογημένες προτάσεις επί των υποθέσεων οι οποίες, σύμφωνα με τον Οργανισμό του Δικαστηρίου, απαιτούν την παρέμβασή του. Το

Δικαστήριο δεν δεσμεύεται ούτε από τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα ούτε από την αιτιολογία βάσει της οποίας αυτός καταλήγει στις εν λόγω προτάσεις (βλ. απόφαση Επιτροπή κατά Parker Hannifin Manufacturing και Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, σκέψη 29 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 26 Κατά συνέπεια, η διαφωνία διαδίκου με τις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα, ανεξαρτήτως των ζητημάτων που εξετάζει στο πλαίσιο αυτών, δεν μπορεί να συνιστά αυτή καθαυτήν λόγο που δικαιολογεί την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας (απόφαση E.ON Energie κατά Επιτροπής, C-89/11 P, EU:C:2012:738, σκέψη 62).
- 27 Παρά ταύτα, το Δικαστήριο μπορεί ανά πάσα στιγμή, αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, να διατάξει την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 83 του Κανονισμού του Διαδικασίας, ιδίως αν εκτιμά ότι δεν έχει διαφωτιστεί επαρκώς ή, ακόμη, ότι η διαφορά πρέπει να επιλυθεί βάσει επιχειρήματος που δεν έχει συζητηθεί μεταξύ των διαδίκων ή των ενδιαφερομένων στους οποίους αναφέρεται το άρθρο 23 του Οργανισμού του Δικαστηρίου (απόφαση Nordzucker, C-148/14, EU:C:2015:287, σκέψη 24).
- 28 Τούτο δεν συμβαίνει εν προκειμένω. Συγκεκριμένα, οι αναιρεσείουσες και η Επιτροπή εξέθεσαν, στο πλαίσιο τόσο της έγγραφης όσο και της προφορικής διαδικασίας, το σύνολο των πραγματικών και νομικών επιχειρημάτων που προέβαλαν προς στήριξη των αιτημάτων τους, περιλαμβανομένων και των σχετικών με την ενεργητική νομιμοποίηση υπό την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ. Επομένως, το Δικαστήριο κρίνει ότι, έχοντας ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, διαθέτει όλα τα αναγκαία στοιχεία για να αποφανθεί επί της διαφοράς καθώς και ότι τα στοιχεία αυτά αποτέλεσαν αντικείμενο της διεξαχθείσας ενώπιόν του συζήτησής.
- 29 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, το Δικαστήριο εκτιμά ότι δεν συντρέχει λόγος να διαταχθεί η επανάληψη της προφορικής διαδικασίας.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 30 Προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν δύο λόγους. Με τον πρώτο υποστηρίζεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο κατά την εκτίμηση του έννομου συμφέροντός τους προς ακύρωση της επίδικης αποφάσεως· με τον δεύτερο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, στον βαθμό που το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να διαπιστώσει ότι η απόφαση αυτή αφορούσε τις αναιρεσείουσες άμεσα και ατομικά.
- 31 Προκαταρκτικώς, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι δεν υφίσταται η διάκριση μεταξύ των εννοιών του «έννομου συμφέροντος» και της πράξεως που «αφορά άμεσα και ατομικά» τον προσφεύγοντα. Οι δύο αυτές έννοιες συγχέονται, και μάλιστα απολύτως, όσον αφορά την εκτίμηση του παραδεκτού προσφυγής ασκούμενης από μη αποδέκτη αποφάσεως, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, θα ήταν άτοπο να γίνει δεκτό ότι ένα πρόσωπο το οποίο μια απόφαση αφορά άμεσα και ατομικά δεν έχει έννομο συμφέρον να προσβάλει την οικεία απόφαση. Ομοίως, είναι αδιανόητο ένα πρόσωπο να έχει έννομο συμφέρον χωρίς η επίμαχη απόφαση να το αφορά άμεσα και ατομικά. Στο μέτρο που το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι δύο αυτές έννοιες είναι διακριτές, παρέβη το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Η απόδειξη και μόνον ότι μια πράξη αφορά άμεσα και ατομικά ένα πρόσωπο αρκεί προκειμένου να θεμελιωθεί το παραδεκτό της προσφυγής του.

Επί του πρώτου λόγου

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 32 Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, οι αναιρεσεύουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο στο πλαίσιο του ελέγχου βάσει του οποίου κατέληξε ότι οι αναιρεσεύουσες δεν θεμελίωσαν το έννομο συμφέρον τους προς ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.
- 33 Πρώτον, οι αναιρεσεύουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε με τη συλλογιστική του σε ορισμένες αντιφάσεις και πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που έκρινε, με τις σκέψεις 29 έως 35 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η συμμετοχή της Mory στη διοικητική διαδικασία που προηγήθηκε της εκδόσεως της αποφάσεως Sernam 2 δεν μπορούσε να θεμελιώσει το έννομο συμφέρον της.
- 34 Καταρχάς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε αντίφαση καθόσον, αφότου μεταξύ άλλων επικαλέστηκε, με τη σκέψη 31 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, προς θεμελίωση της κρίσεώς του ότι οι αναιρεσεύουσες δεν είχαν έννομο συμφέρον, τη σχετική με τις κρατικές ενισχύσεις νομολογία σύμφωνα με την οποία ο προσφεύγων πρέπει πάντοτε να αποδεικνύει ότι η απόφαση περί συμβατότητας μιας κρατικής ενισχύσεως δύναται να επηρεάσει τη θέση του στην αγορά, έκρινε, με τη σκέψη 57 της εν λόγω διατάξεως, ότι η Επιτροπή δεν αποφάνθηκε, με την επίδικη απόφαση, επί του ζητήματος της υπέρθεσης και της συμβατότητας των ενδεχόμενων ενισχύσεων βάσει του άρθρου 108 ΣΛΕΕ.
- 35 Εν συνεχεία, η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου που περιλαμβάνεται στη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι δηλαδή το ζήτημα των λεπτομερών κανόνων ανακτήσεως των επίμαχων ενισχύσεων αφορά αποκλειστικώς την Επιτροπή και το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, καταλήγει στο να αποκλείεται εξ ορισμού να έχει άλλος τρίτος, πλην αυτού του κράτους μέλους, ενδιαφερόμενος για την απόφαση που διατάσσει την ανάκτηση, έννομο συμφέρον να προσφύγει κατά της αποφάσεως η οποία αφορά τους λεπτομερείς κανόνες ανακτήσεως των ενισχύσεων. Εντούτοις, μια τέτοια προσέγγιση θα αντέβαινε προς τις διατάξεις του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κατά τις οποίες κάθε πρόσωπο το οποίο η απόφαση αφορά άμεσα και ατομικά μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατ' αυτής.
- 36 Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο διατήρησε τη σύγχυση, αφενός, μεταξύ των εννοιών «έννομο συμφέρον» και «ενδιαφερόμενο πρόσωπο» και, αφετέρου, όσον αφορά τη φύση της επίδικης αποφάσεως, στο μέτρο που η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη χαρακτηρίζει την εν λόγω απόφαση άλλοτε απόφαση *suī generis*, άλλοτε απόφαση που αφορά αποκλειστικά τη διαδικασία ανακτήσεως ενισχύσεως ή, άλλοτε ακόμα, απόφαση σχετική με την ύπαρξη ή την απουσία μεταβιβάσεως ασύμβατης ενισχύσεως και με την καταστρατήγηση αποφάσεως περί ανακτήσεως. Με την εσκεμμένη αυτή σύγχυση επιχειρείται να αποφευχθεί η ανάδειξη της διαφορετικής προσεγγίσεως που ακολούθησε το Γενικό Δικαστήριο με την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη σε σχέση με εκείνην που είχε ακολουθήσει στην υπόθεση *Ryanair* κατά Επιτροπής (T-123/09, EU:T:2012:164).
- 37 Δεύτερον, οι αναιρεσεύουσες εκτιμούν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως και σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε, με τις σκέψεις 36 έως 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι οι αγωγές που ασκήθηκαν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων για την ανάκτηση των επίμαχων ενισχύσεων και την επανόρθωση της προκληθείσας ζημίας δεν θεμελίωσαν το έννομο συμφέρον τους να προσφύγουν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης.
- 38 Καταρχάς, οι αναιρεσεύουσες υποστηρίζουν συναφώς ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι το έννομο συμφέρον προσώπου να προσβάλει πράξη της Ένωσης μπορεί να δικαιολογηθεί αποκλειστικά από τη δυνατότητα ασκήσεως αγωγής αποζημιώσεως ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων. Συγκεκριμένα, το συμφέρον αυτό μπορεί να απορρέει και από αγωγή με την οποία ζητείται η πραγματική αναζήτηση ενισχύσεων από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος. Εν προκειμένω όμως, η

Mory άσκησε τέτοια αγωγή ενώπιον του tribunal administratif de Paris προκειμένου να υποχρεωθεί το Γαλλικό Δημόσιο να ανακτήσει τις επίμαχες ενισχύσεις από τους διαδοχικούς τους αποδέκτες, περιλαμβανόμενης της Geodis. Δεν απόκειται ούτε στην Επιτροπή ούτε στο Γενικό Δικαστήριο να αμφισβητήσουν τη σκοπιμότητα και το συμφέρον των αναιρεσειουσών στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, δεδομένου ότι αυτή κινήθηκε νομίμως και βρίσκεται σε εξέλιξη.

- 39 Εν συνεχεία, οι αναιρεσειούσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι το έννομο συμφέρον τους δεν θεμελιώθηκε για τον λόγο ότι αυτές δεν προέβησαν σε καμία ενέργεια για διάστημα πολλών ετών ώστε να επιτύχουν επανόρθωση της ζημίας που υπέστησαν από τη στρέβλωση του ανταγωνισμού την οποία προκάλεσαν οι εν λόγω ενισχύσεις. Συγκεκριμένα, η άσκηση της αγωγής αποζημιώσεως ενώπιον του tribunal de commerce de Paris δεν κατέστη δυνατή παρά μόνο μετά την έκδοση της αποφάσεως Sernam 3 η οποία κήρυξε τις ενισχύσεις αυτές ασύμβατες με την εσωτερική αγορά. Εκτός αυτού, η αγωγή αυτή προαναγγέλθηκε με το δικόγραφο της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ασκήθηκε πριν την έκδοση της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως. Εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορούσε να υποκαταστήσει την εκτίμηση του εθνικού δικαστηρίου με τη δική του εκτίμηση επί του βασίμου της αγωγής αποζημιώσεως κατά της Geodis και να αποφανθεί ότι η αγωγή αυτή θα απορριπτόταν και ότι η ευδοκίμηση της ενώπιόν του ασκηθείσας προσφυγής ακυρώσεως δεν θα ασκούσε επιρροή στην έκβαση της αγωγής αποζημιώσεως που εκκρεμούσε ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.
- 40 Τέλος, οι αναιρεσειούσες φρονούν ότι νομίμως ασκήθηκε αγωγή ενώπιον του εθνικού δικαστή κατά της Geodis, διότι η τελευταία έπρεπε να θεωρηθεί ότι συνιστά την πραγματική αποδέκτρια των επίμαχων ενισχύσεων και, για τον λόγο αυτό, ότι υποχρεούται να άρει τις δυσμενείς συνέπειες που επέφερε η χορήγηση των εν λόγω ενισχύσεων στις εταιρίες Mory, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον με τις διαδοχικές αποδέκτριες και τον χορηγό τους, τη Société nationale des chemins de fer français (SNCF). Επιπλέον, εάν η επίδικη απόφαση ακυρωθεί, οι αναιρεσειούσες θα μπορούν να προβάλουν ενώπιον του εθνικού δικαστή την προβλεπόμενη από το γαλλικό δίκαιο αξίωση του «αδικαιολόγητου πλουτισμού» κατά της Geodis.
- 41 Τρίτον, κατά τις αναιρεσειούσες, το Γενικό Δικαστήριο κακώς έκρινε ότι δεν υφίσταται έννομο συμφέρον της Superga Invest καθόσον δεν δέχτηκε ότι αυτό το έννομο συμφέρον απορρέει από το έννομο συμφέρον των εταιριών Mory των οποίων η Superga Invest είναι η κύρια μέτοχος.
- 42 Τέταρτον, οι αναιρεσειούσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι διαπίστωσε, με τις σκέψεις 54 έως 58 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι οι εταιρίες αυτές δεν στερήθηκαν του διαδικαστικού δικαιώματός τους να ζητήσουν την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.
- 43 Καταρχάς, οι αναιρεσειούσες υποστηρίζουν ότι, μολονότι είχαν υποβάλει καταγγελία στην Επιτροπή σχετικά με την ύπαρξη κινδύνου καταστρατηγήσεως ως αποτέλεσμα της σχεδιαζόμενης πράξεως μεταβιβάσεως, το θεσμικό αυτό όργανο, εκδίδοντας την επίδικη απόφαση, επέλεξε να μην κινήσει τη διαδικασία εμπεριστατωμένης έρευνας προσβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο τα διαδικαστικά τους δικαιώματα. Επομένως, οι αναιρεσειούσες στερήθηκαν της δυνατότητας να ζητήσουν τη διενέργεια εμπεριστατωμένης έρευνας όχι ως προς τυχόν νέες ενισχύσεις, αλλά ως προς την καταχρηστική εφαρμογή της αποφάσεως Sernam 3.
- 44 Εν συνεχεία, οι αναιρεσειούσες θεωρούν ότι το Γενικό Δικαστήριο σκοπίμως απέφυγε να εξετάσει αν η επίδικη απόφαση τις αφορούσε άμεσα και ατομικά με σκοπό να παρακάμψει το ζήτημα της φύσεως της εν λόγω αποφάσεως, την οποία η Επιτροπή χαρακτήρισε ως απόφαση *sui generis*. Δεδομένου όμως ότι η εν λόγω απόφαση τις αφορούσε άμεσα και ατομικά, οι αναιρεσειούσες παραδεκτως μπορούσαν να την προσβάλουν προκειμένου το Γενικό Δικαστήριο να εξακριβώσει αν η Επιτροπή ήταν αρμόδια να εκδώσει την ίδια αυτή απόφαση, παρά την έλλειψη νομικής βάσεως.

- 45 Τέλος, οι αναιρεσεύουσες προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι έκρινε, με τη σκέψη 33 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η επίδικη απόφαση, δεδομένου ότι αναφέρεται όχι στη συμβατότητα των κρατικών ενισχύσεων με την εσωτερική αγορά αλλά στη διαδικασία ανακτήσεως των επίμαχων ενισχύσεων, αφορά αποκλειστικώς την Επιτροπή και το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος το οποίο υπέχει την υποχρέωση ανακτήσεως. Επομένως, το προς εξέταση ζήτημα δεν είναι το κατά πόσο χορηγήθηκαν στην Geodis νέες ενισχύσεις, αλλά το εάν οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες επρόκειτο να πραγματοποιηθεί η εξαγορά των στοιχείων του ενεργητικού της Sernam από την Geodis συνιστούσαν ορθή εφαρμογή της αποφάσεως Sernam 3 ή, αντιθέτως, καταχρηστική εφαρμογή της αποφάσεως αυτής. Δεδομένου ότι ορισμένοι τρόποι ανακτήσεως ενδέχεται να συνιστούν καταχρηστική εφαρμογή αποφάσεως περί ανακτήσεως ενισχύσεως, η Επιτροπή οφείλει να κινεί επίσημη διαδικασία έρευνας εφόσον έχει σοβαρές αμφιβολίες επί του ζητήματος αυτού.
- 46 Κατά την Επιτροπή, τα επιχειρήματα των αναιρεσειουσών είναι αβάσιμα για δύο λόγους. Αφενός, κατά τον χρόνο καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής ακυρώσεως, οι εταιρίες Mory τελούσαν υπό εκκαθάριση και, ως εκ τούτου, δεν αποτελούσαν πλέον ανταγωνίστριες καμίας επιχειρήσεως. Αφετέρου, οι αναιρεσεύουσες δεν είχαν πραγματικό συμφέρον στην ακύρωση της επίδικης αποφάσεως στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως ενώπιον του εθνικού δικαστή λόγω φερόμενης ζημίας που υπέστησαν κατά το παρελθόν ως προς τον ανταγωνισμό.
- 47 Η Επιτροπή υποστηρίζει, προκαταρκτικώς, ότι η πρώτη και η τέταρτη ομάδα επιχειρημάτων που αναπτύσσονται στο πλαίσιο του παρόντος λόγου αναιρέσεως σχετίζονται όχι με το έννομο συμφέρον των αναιρεσειουσών αλλά με την ενεργητική νομιμοποίησή τους. Ως εκ τούτου, τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να αποδείξουν ότι οι αναιρεσεύουσες έχουν έννομο συμφέρον να στραφούν κατά της επίδικης αποφάσεως.
- 48 Κατά τα λοιπά, η Επιτροπή εκτιμά ότι ούτε η αγωγή για την ανάκτηση των ενισχύσεων αλλ' ούτε και η αγωγή αποζημιώσεως οι οποίες ασκήθηκαν ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων θεμελιώνουν έννομο συμφέρον των αναιρεσειουσών να προσφύγουν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης.
- 49 Όσον αφορά την πρώτη από τις δύο αυτές αγωγές, η οποία ασκήθηκε ενώπιον του tribunal administratif de Paris, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη ότι οι εταιρίες Mory δεν υφίσταντο παρά μόνο για τις ανάγκες της εκκαθαρίσεώς τους, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να στηρίζουν το έννομο συμφέρον τους στην αποκατάσταση της ανταγωνιστικής τους θέσεως χάρη στην αναζήτηση των επίμαχων ενισχύσεων. Εξάλλου, με το δικόγραφο της προσφυγής τους ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, οι αναιρεσεύουσες επικαλέστηκαν απλώς τη δυνατότητα ασκήσεως αγωγής αποζημιώσεως στην προσπάθειά τους να θεμελιώσουν έννομο συμφέρον. Εκτός αυτού, οι αναιρεσεύουσες δεν μπορούν, κατά το στάδιο της αναιρετικής διαδικασίας, να προβάλουν παραδεκτώς το επιχείρημα ότι η αγωγή για την ανάκτηση των ενισχύσεων ενώπιον του tribunal administratif de Paris αφορά και την αναζήτηση των επίμαχων ενισχύσεων από την Geodis. Συγκεκριμένα, αυτή η διεύρυνση του αντικείμενου της αγωγής πραγματοποιήθηκε μετά την έκδοση της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, το δε δικόγραφο της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δεν περιλαμβάνει τέτοιο επιχείρημα.
- 50 Επικουρικώς, κατά την Επιτροπή, ουδόλως αποδεικνύεται ότι η εν λόγω αγωγή ενώπιον του tribunal administratif de Paris είναι βάσιμη ή έχει την ελάχιστη πιθανότητα να ευδοκιμήσει στο πλαίσιο του εθνικού δικαίου. Επιπλέον, κατά το θεσμικό αυτό όργανο, φαίνεται ότι, μετά την έκδοση της αποφάσεως Sernam 3, το ανωτέρω δικαστήριο προσανατολιζόταν στην έκδοση διατάξεως για την κατάργηση της δίκης. Συγκεκριμένα, άπαξ η Επιτροπή αποφασίσει να κηρύξει τις επίμαχες ενισχύσεις ασύμβατες και να διατάξει την ανάκτησή τους, όπως εν προκειμένω, το ένδικο βοήθημα που είχε ασκηθεί προηγουμένως ενώπιον του εθνικού δικαστή καθίσταται άνευ αντικειμένου.
- 51 Όσον αφορά τη δεύτερη από τις εν λόγω αγωγές, η οποία ασκήθηκε ενώπιον του tribunal de commerce de Paris, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, για τη θεμελίωση συμφέροντος προς ακύρωση αποφάσεως της Επιτροπής, δεν αρκεί ο προσφεύγων ενώπιον του δικαστή της Ένωσης να επικαλεστεί

οποιαδήποτε αγωγή αποζημίωσης η οποία ενδέχεται να ασκηθεί στο μέλλον ή, κατά περίπτωση, έχει ήδη ασκηθεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, για τον λόγο ότι η ακύρωση της αποφάσεως αυτής από τον δικαστή της Ένωσης θα διευκόλυνε την ευδοκίμηση της αγωγής του αποζημίωσης, χωρίς να αποδείξει, επιπλέον, ότι η εν λόγω αγωγή αναμένεται ευλόγως να έχει θετική έκβαση σε περίπτωση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής. Στο πλαίσιο αυτό, μολονότι το Γενικό Δικαστήριο δεν πρέπει να υποκαθιστά την εκτίμηση του εθνικού δικαστηρίου με τη δική του εκτίμηση επί του βασίμου της αγωγής αποζημίωσης της οποίας έχει επιληφθεί το εθνικό δικαστήριο, εντούτοις, απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να εξακριβώνει ότι οι προσφεύγοντες απέδειξαν την ύπαρξη πραγματικού έννομου συμφέροντος προς ακύρωση αποφάσεως της Επιτροπής προκειμένου να στηρίξουν την εν λόγω αγωγή αποζημίωσης.

- 52 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι δεν υπάρχει τέτοια απόδειξη, κατά την Επιτροπή. Η εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου επί του ζητήματος αυτού υπήρξε ακριβής, εκτίμηση η οποία αφορά άλλωστε τα πραγματικά περιστατικά και, ως τέτοια, δεν υπόκειται στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου. Οι αναιρεσείουσες κατέθεσαν το δικόγραφο της αγωγής αποζημίωσης μόνον προς απάντηση στην επιχειρηματολογία που ανέπτυξε η Επιτροπή με την ένσταση απαραδέκτου ένα έτος και πλέον από την έκδοση της αποφάσεως Sernam 3. Όσον αφορά τη δυνατότητα να προβληθεί κατά της Geodis επιχείρημα στηριζόμενο στην προβλεπόμενη από το γαλλικό δίκαιο αξίωση του «αδικαιολόγητου πλουτισμού», επισημαίνεται ότι το επιχείρημα αυτό προβλήθηκε το πρώτον στο πλαίσιο της αναιρέσεως οπότε είναι προδήλως απαράδεκτο. Εν πάση περιπτώσει, κανένα σοβαρό επιχείρημα δεν προβλήθηκε προς στήριξη της θεωρίας αυτής.
- 53 Τέλος, η Επιτροπή φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 53 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ορθώς διαπίστωσε ότι, στο μέτρο που οι εταιρίες Mory είχαν παύσει τις δραστηριότητές τους, δεν ήταν δυνατόν να πληγούν από ανταγωνιστικό μειονέκτημα τις συνέπειες του οποίου υφίστατο η Superga Invest.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 54 Με τον πρώτο λόγο, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι οι αναιρεσείουσες δεν θεμελίωσαν το έννομο συμφέρον τους προς ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 55 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, προσφυγή ακυρώσεως ασκούμενη από φυσικό ή νομικό πρόσωπο είναι παραδεκτή μόνο στον βαθμό κατά τον οποίο ο προσφεύγων έχει έννομο συμφέρον για την ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως. Ένα τέτοιο συμφέρον προϋποθέτει ότι η ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως δύναται, αυτή καθαυτήν, να έχει έννομες συνέπειες και ότι, επομένως, η προσφυγή μπορεί, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (βλ., συναφώς, αποφάσεις Επιτροπή κατά Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, σκέψη 63, ACEA κατά Επιτροπής, C-319/09 P, EU:C:2011:857, σκέψη 67, Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-132/12 P, EU:C:2014:100, σκέψη 67, καθώς και Stichting Woonlinie κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-133/12 P, EU:C:2014:105, σκέψη 54).
- 56 Το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει να είναι γεγεννημένο και ενεστώς (βλ., συναφώς, αποφάσεις Επιτροπή κατά Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, σκέψη 65, και Planet κατά Επιτροπής, C-564/13 P, EU:C:2015:124, σκέψη 34). Δεν μπορεί να αφορά μελλοντική και υποθετική κατάσταση (βλ., συναφώς, αποφάσεις Στρογγύλη κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 204/85, EU:C:1987:21, σκέψη 11, καθώς και Cañas κατά Επιτροπής, C-269/12 P, EU:C:2013:415, σκέψεις 16 και 17).

- 57 Το έννομο συμφέρον του προσφεύγοντος πρέπει, υπό το πρίσμα του αντικειμένου της προσφυγής, να υφίσταται κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής, άλλως η προσφυγή είναι απαράδεκτη, πρέπει δε να διατηρείται μέχρι την έκδοση της δικαστικής αποφάσεως, άλλως παρέλκει η έκδοση αποφάσεως (βλ., συναφώς, αποφάσεις Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, EU:C:2013:331, σκέψη 61, καθώς και Cañas κατά Επιτροπής, C-269/12 P, EU:C:2013:415, σκέψη 15).
- 58 Κατά συνέπεια, το έννομο συμφέρον πρέπει να συνιστά την πρώτη και βασική προϋπόθεση για την άσκηση κάθε ενδίκου βοηθήματος (βλ., συναφώς, διάταξη S. κατά Επιτροπής, 206/89 R, EU:C:1989:333, σκέψη 8, και απόφαση Andechser Molkerei Scheitz κατά Επιτροπής, C-682/13 P, EU:C:2015:356, σκέψη 27).
- 59 Εκτός αυτού, το παραδεκτό προσφυγής ασκούμενης από φυσικό ή νομικό πρόσωπο κατά πράξεως της οποίας δεν είναι αποδέκτης, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, εξαρτάται από την προϋπόθεση να γίνει δεκτό ότι το πρόσωπο αυτό νομιμοποιείται ενεργητικώς, πράγμα που συμβαίνει σε δύο περιπτώσεις. Αφενός, προσφυγή μπορεί να ασκηθεί υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω πράξη αφορά το πρόσωπο άμεσα και ατομικά. Αφετέρου, το εν λόγω πρόσωπο μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά κανονιστικής πράξεως η οποία δεν περιλαμβάνει εκτελεστικά μέτρα εάν η πράξη αυτή το αφορά άμεσα (βλ. συναφώς, μεταξύ άλλων, αποφάσεις Telefónica κατά Επιτροπής, C-274/12 P, EU:C:2013:852, σκέψη 19, και Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-132/12 P, EU:C:2014:100, σκέψη 44).
- 60 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι, πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο, με τη σκέψη 59 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν οι αναιρεσείουσες δυνάμει του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, κατά της επίδικης αποφάσεως, με τη μοναδική αιτιολογία ότι αυτές δεν θεμελίωσαν το έννομο συμφέρον τους χωρίς να εξετάσει, επιπλέον, αν οι εν λόγω αναιρεσείουσες νομιμοποιούνταν επίσης ενεργητικώς κατά την έννοια της ίδιας αυτής διατάξεως.
- 61 Υπό τις συνθήκες αυτές, προκύπτει ότι το σκεπτικό με το οποίο το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 29 έως 35 και 55 έως 58 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι, αφενός, η επίδικη απόφαση δεν αφορούσε τη Mory άμεσα και ατομικά και, αφετέρου, οι αναιρεσείουσες δεν στερήθηκαν των διαδικαστικών δικαιωμάτων τους λόγω της μη κινήσεως της επίσημης διαδικασίας έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, δεν είναι σε θέση να στηρίξει το διατακτικό της εν λόγω διατάξεως, καθόσον το συγκεκριμένο σκεπτικό συναρτάται προς την εξέταση όχι του έννομου συμφέροντος αλλά της ενεργητικής νομιμοποίησεως, όπως άλλωστε επισήμανε και το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 30 και 34 της εν λόγω διατάξεως.
- 62 Συναφώς, κακώς υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες ότι το γεγονός και μόνον ότι μια πράξη αφορά ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο άμεσα και ατομικά αποδεικνύει κατ' ανάγκη το έννομο συμφέρον του. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 55 έως 59 της παρούσας αποφάσεως, το έννομο συμφέρον και η ενεργητική νομιμοποίηση αποτελούν δύο διαφορετικές προϋποθέσεις του παραδεκτού τις οποίες πρέπει να πληροί σωρευτικά ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο προκειμένου να ασκήσει παραδεκτώς την προσφυγή ακυρώσεως του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ (βλ. συναφώς, μεταξύ άλλων, αποφάσεις Stichting Woonpunt κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-132/12 P, EU:C:2014:100, σκέψεις 67 και 68, καθώς και Stichting Woonlinie κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-133/12 P, EU:C:2014:105, σκέψεις 54 και 55).
- 63 Από τις ανωτέρω εκτιμήσεις προκύπτει ότι η επιχειρηματολογία που αναπτύσσουν οι αναιρεσείουσες προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναίρεσεως στο πλαίσιο του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί ως εν μέρει αλυσιτελής και εν μέρει αβάσιμη, στο μέτρο που με την επιχειρηματολογία αυτή διατυπώνεται η αιτίαση ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη έκρινε ότι οι αναιρεσείουσες στερούνται ενεργητικής νομιμοποίησεως.

- 64 Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί ο πρώτος λόγος των αναιρεσειουσών καθόσον στρέφεται κατά των εκτιμήσεων του Γενικού Δικαστηρίου οι οποίες περιλαμβάνονται στις σκέψεις 36 έως 51 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, σύμφωνα με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τα επιχειρήματα των εν λόγω αναιρεσειουσών ότι το έννομο συμφέρον τους θεμελιώνεται, εν προκειμένω, στην αγωγή που άσκησαν οι εταιρίες Mory ενώπιον του tribunal administratif de Paris, στις 25 Απριλίου 2007, με αίτημα την ανάκτηση των επίμαχων ενισχύσεων, καθώς και στην αγωγή αποζημιώσεως που άσκησαν οι ίδιες ενώπιον του tribunal de commerce de Paris, στις 7 Μαΐου 2013, με αίτημα να υποχρεωθούν ο όμιλος Sernam και η Geodis, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, να επανορθώσουν τις ζημίες που προκάλεσαν στις εταιρίες αυτές.
- 65 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, αφενός, με τις σκέψεις 39 και 40 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η αγωγή για την ανάκτηση των επίμαχων ενισχύσεων η οποία ασκήθηκε ενώπιον του εθνικού δικαστή δεν αφορούσε την επανόρθωση ζημίας που οι αναιρεσειούσες υποστήριζαν ότι υπέστησαν.
- 66 Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο, αφού τόνισε, με τη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι οι αναιρεσειούσες δεν προέβησαν σε καμία ενέργεια για διάστημα πολλών ετών προκειμένου να ζητήσουν επανόρθωση για τη ζημία που υπέστησαν από τη στρέβλωση του ανταγωνισμού που προκάλεσαν οι εν λόγω ενισχύσεις, έκρινε, με τις σκέψεις 42 έως 49 της διατάξεως αυτής, ότι ούτε η αγωγή αποζημιώσεως που οι ίδιες άσκησαν ενώπιον του tribunal de commerce de Paris, μετά την άσκηση της προσφυγής ακυρώσεως ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, θεμελιώνει το έννομο συμφέρον τους να προσφύγουν ενώπιον του τελευταίου, δεδομένου ότι δεν είχαν αποδείξει ότι η Geodis ήταν σε θέση να τους προκαλέσει βλάβη, ώστε να μπορούν να ασκήσουν αγωγή αποζημιώσεως κατ' αυτής ενώπιον του εθνικού δικαστή.
- 67 Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε καταρχάς, με τις σκέψεις 44 και 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι, δεδομένου ότι τα στοιχεία του ενεργητικού του ομίλου Sernam εξαγοράστηκαν σε χρόνο μεταγενέστερο της θέσεως των εταιριών Mory υπό δικαστική εξυγίανση, η εξαγορά αυτή δεν μπορεί να συνιστά την αιτία της θέσεώς τους υπό δικαστική εκκαθάριση και, ως εκ τούτου, η Geodis δεν μπορεί να ευθύνεται για την κακή οικονομική κατάσταση των αναιρεσειουσών. Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο τόνισε, με τη σκέψη 47 της διατάξεως αυτής, ότι δεν αποδείχθηκε ούτε ότι η Geodis, λόγω του γεγονότος και μόνον ότι εξαγόρασε ορισμένα στοιχεία του ενεργητικού του ομίλου Sernam, μπορούσε, θεωρητικά, να κριθεί υπεύθυνη δυνάμει του εθνικού δικαίου για την προβαλλόμενη ζημία που φέρεται ότι προκάλεσε ο εν λόγω όμιλος στις αναιρεσειούσες. Τέλος, στο μέτρο που οι αναιρεσειούσες μνημονεύουν τη ζημία που θα μπορούσε να τους προκαλέσει η Geodis εξαγοράζοντας ορισμένα από τα στοιχεία του ενεργητικού του ομίλου Sernam χωρίς υποχρέωση επιστροφής των επίμαχων ενισχύσεων, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, με τη σκέψη 48 της εν λόγω διατάξεως, ότι, δεδομένου ότι οι εταιρίες Mory είχαν παύσει κάθε οικονομική δραστηριότητα από της θέσεώς τους σε εκκαθάριση, δεν μπορούσαν να υποστούν εν συνεχεία καμία ζημία από τον αγοραστή.
- 68 Παρατηρείται εκ προοιμίου ότι, μολονότι είναι αληθές ότι το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να εξακριβώνει και να εκτιμά τα πραγματικά περιστατικά και, κατ' αρχήν, να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία που έλαβε υπόψη σε σχέση με αυτά, εντούτοις, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο να ασκεί τον έλεγχό του, εφόσον το Γενικό Δικαστήριο έχει προσδώσει στα εν λόγω περιστατικά ορισμένο νομικό χαρακτηρισμό και έχει συναγάγει από αυτά ορισμένες έννομες συνέπειες (βλ., συναφώς, απόφαση Ε.ΟΝ Energie κατά Επιτροπής, C-89/11 P, EU:C:2012:738, σκέψεις 64 και 65 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Επομένως, το ζήτημα αν, λαμβανομένων υπόψη αυτών των πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων, η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως από τον δικαστή της Ένωσης μπορεί να ωφελήσει τις αναιρεσειούσες στο πλαίσιο αγωγής ασκούμενης ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, δυνάμενης να θεμελιώσει το έννομο συμφέρον τους να προσφύγουν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, συνιστά νομικό ζήτημα το οποίο εμπίπτει στον αναιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου.

- 69 Υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, μπορεί να εξακολουθήσει να υφίσταται το έννομο συμφέρον για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως ως βάσεως για την άσκηση μελλοντικής αγωγής αποζημιώσεως (βλ., συναφώς, αποφάσεις Könecke Fleischwarenfabrik κατά Επιτροπής, 76/79, EU:C:1980:68, σκέψη 9, Γαλλία κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-68/94 και C-30/95, EU:C:1998:148, σκέψη 74· διατάξεις Lech-Stahlwerke κατά Επιτροπής, C-111/99 P, EU:C:2001:58, σκέψεις 19 και 20, Επιτροπή κατά Provincia di Imperia, C-183/08 P, EU:C:2009:136, σκέψη 30, καθώς και απόφαση Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, EU:C:2013:331, σκέψη 64).
- 70 Η διατήρηση του εννόμου συμφέροντος του προσφεύγοντος πρέπει να εκτιμάται *in concreto* λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των συνεπειών της προβαλλόμενης ελλείψεως νομιμότητας και της φύσεως της ζημίας που ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι υπέστη (απόφαση Abdulrahim κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, C-239/12 P, EU:C:2013:331, σκέψη 65).
- 71 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει, κατ' ουσίαν, από τη σκέψη 46 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, η ζημία την οποία προβάλλουν οι αναιρεσείουσες απορρέει από το γεγονός ότι ο όμιλος Sernam ωφελήθηκε για διάστημα δέκα ετών από παράνομες και ασύμβατες με την εσωτερική αγορά ενισχύσεις χορηγούμενες από τη Γαλλική Δημοκρατία και των οποίων η ανάκτηση διατάχθηκε με την απόφαση Sernam 3 της Επιτροπής.
- 72 Με την επίδικη απόφαση όμως η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γαλλική Δημοκρατία ότι η εν λόγω υποχρέωση επιστροφής των ενισχύσεων δεν θα επεκτεινόταν στην Geodis σε περίπτωση που η τελευταία εξαγόραζε μέρος των στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Sernam, δεδομένου ότι, ελλείψει οικονομικής συνέχειας, δεν αποδείχθηκε ότι η Geodis επρόκειτο όντως να επωφεληθεί από τις επίμαχες ενισχύσεις.
- 73 Ως εκ τούτου, η έκδοση της αποφάσεως αυτής είχε ως συνέπεια η Geodis, η οποία στη συνέχεια όντως εξαγόρασε ορισμένα στοιχεία του ενεργητικού του ομίλου Sernam, να εξαιρεθεί από την εν λόγω υποχρέωση επιστροφής, καθόσον δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως αποδέκτρια των επίμαχων ενισχύσεων.
- 74 Όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 91 των προτάσεών του, το γεγονός αυτό και μόνον είναι ικανό να αποδείξει ότι οι αναιρεσείουσες έχουν έννομο συμφέρον να ζητήσουν την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως, δεδομένου ότι η αγωγή τους αποζημιώσεως ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, στο μέτρο που αποσκοπεί στην επανόρθωση της ζημίας την οποία φέρονται ότι υπέστησαν λόγω της χορηγήσεως των επίμαχων ενισχύσεων, βασίζεται ακριβώς στην προκειμένη ότι η Geodis πρέπει, ως αγοράστρια, να θεωρηθεί αποδέκτρια των ενισχύσεων αυτών.
- 75 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως μπορούσε να έχει ως συνέπεια ότι η Geodis έπρεπε εφεξής να θεωρηθεί ως πραγματική αποδέκτρια των επίμαχων ενισχύσεων η χορήγηση των οποίων προκάλεσε την προβαλλόμενη από τις αναιρεσείουσες ζημία, η ακύρωση αυτή είναι αψ' εαυτής ικανή να αυξήσει τις πιθανότητες ευδοκιμήσεως της αγωγής αποζημιώσεως ενώπιον του *tribunal de commerce de Paris* κατά το μέτρο που η τελευταία αυτή αγωγή στρέφεται κατά της Geodis και, ως εκ τούτου, να τις ωφελήσει στο πλαίσιο της αγωγής αυτής.
- 76 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, αντιθέτως προς τα όσα διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, δεν μπορεί να απαιτείται από τις αναιρεσείουσες να αποδείξουν ότι, δυνάμει του εθνικού δικαίου, μπορούσε όντως να καταλογιστεί ευθύνη στην Geodis για την προβαλλόμενη ζημία αποκλειστικά και μόνο εξαιτίας της εξαγοράς των στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Sernam. Συγκεκριμένα, δεν απόκειται στον δικαστή της Ένωσης, στο πλαίσιο εξετάσεως του εννόμου συμφέροντος προσώπου να προσφύγει ενώπιόν του, να εκτιμά την πιθανότητα του βασίμου αγωγής ασκούμενης ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων βάσει του εσωτερικού δικαίου και, ως εκ τούτου, να υποκαθιστά τα δικαστήρια αυτά στο πλαίσιο τέτοιας εκτιμήσεως. Αντιθέτως, απαιτείται,

αλλά και αρκεί, η ασκούμενη ενώπιον του δικαστή της Ένωσης προσφυγή ακυρώσεως να είναι σε θέση, ως εκ του αποτελέσματός της, να ωφελήσει τον διάδικο που την ασκεί. Τούτο ισχύει εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 74 και 75 της παρούσας αποφάσεως.

- 77 Δεν ασκεί επίσης επιρροή, αντιθέτως προς τα όσα επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψη 48 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι οι εταιρίες Mory έπαυσαν κάθε οικονομική δραστηριότητα από της θέσεώς τους σε εκκαθάριση, δεδομένου ότι η προβαλλόμενη από τις αναιρεσείουσες ζημία, όπως παραδέχτηκε και η ίδια η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απορρέει ακριβώς από τη στρέβλωση του ανταγωνισμού που προκάλεσαν οι εν λόγω ενισχύσεις για χρονικό διάστημα κατά τη διάρκεια του οποίου δεν αμφισβητείται ότι οι εταιρίες Mory ασκούσαν οικονομική δραστηριότητα στη σχετική αγορά και, ως εκ τούτου, ήταν ανταγωνίστριες του αποδέκτη των ενισχύσεων αυτών.
- 78 Για τον ίδιο λόγο, είναι άνευ σημασίας το ότι, δεδομένου ότι η εξαγορά ορισμένων στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Sernam από την Geodis ήταν μεταγενέστερη της θέσεως των εταιριών Mory υπό δικαστική εξυγίανση, περίπτωση επισημανθείσα από το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 44 και 45 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, η εν λόγω εξαγορά δεν συνιστά την αιτία της θέσεως των τελευταίων αυτών εταιριών υπό δικαστική εκκαθάριση.
- 79 Προστίθεται ότι κακώς επίσης προσάπτει η Επιτροπή στις αναιρεσείουσες, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, ότι άσκησαν την αγωγή τους αποζημιώσεως ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μετά την άσκηση της προσφυγής τους ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου. Συγκεκριμένα, από τη νομολογία του Δικαστηρίου που υπομνήσθηκε με τις σκέψεις 56 και 69 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι το ενδεχόμενο μελλοντικής ασκήσεως αγωγής αποζημιώσεως αρκεί για τη θεμελίωση τέτοιου έννομου συμφέροντος, υπό τον όρο ότι το ενδεχόμενο αυτό δεν είναι εντελώς υποθετικό. Εν προκειμένω, δεν αμφισβητείται ότι οι αναιρεσείουσες προανήγγειλαν την άσκηση της εν λόγω αγωγής αποζημιώσεως με το δικόγραφο που κατέθεσαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ότι η εν λόγω αγωγή, όπως προκύπτει από τη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ασκήθηκε όντως πριν την έκδοση της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως.
- 80 Περαιτέρω, διαπιστώνεται επίσης ότι η ακύρωση της επίδικης αποφάσεως μπορεί επίσης, αφ' εαυτής, να ωφελήσει τις αναιρεσείουσες στο πλαίσιο της αγωγής που άσκησαν ενώπιον του tribunal administratif de Paris προκειμένου να υποχρεωθεί το Γαλλικό Δημόσιο να ανακτήσει τις επίμαχες ενισχύσεις, δεδομένου ότι η ακύρωση αυτή θα είχε ως αποτέλεσμα να μην εξαιρεθεί κατ' ανάγκη η Geodis από την υποχρέωση επιστροφής η οποία απορρέει από την επίδικη απόφαση, οπότε η ακύρωση της τελευταίας αυτής αποφάσεως θα αύξανε ενδεχομένως τις πιθανότητες ευδοκιμήσεως της εν λόγω αγωγής ενώπιον του tribunal administratif de Paris.
- 81 Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, με τη σκέψη 40 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η τελευταία αυτή αγωγή δεν μπορεί να θεμελιώσει έννομο συμφέρον των αναιρεσειουσών για τον λόγο και μόνον ότι η εν λόγω αγωγή δεν σκοπούσε στην επανόρθωση της προκληθείσας ζημίας, εξυπακουμένου ότι το έννομο συμφέρον δύναται να θεμελιωθεί, όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 40 των προτάσεών του, σε κάθε ένδικη διαδικασία κινούμενη ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων στο πλαίσιο της οποίας η ενδεχόμενη ακύρωση της προσβαλλομένης πράξεως ενώπιον του δικαστή της Ένωσης μπορεί να ωφελήσει τον προσφεύγοντα.
- 82 Συναφώς, κακώς υποστηρίζει η Επιτροπή ότι η αγωγή που άσκησαν οι αναιρεσείουσες ενώπιον του tribunal administratif de Paris δεν είναι ικανή να θεμελιώσει το έννομο συμφέρον των ιδίων να προσφύγουν ενώπιον του δικαστή της Ένωσης για τον λόγο ότι η αγωγή αυτή αφορά αποκλειστικά και μόνον την επιστροφή των επίμαχων ενισχύσεων όχι από την Geodis αλλά από τον όμιλο Sernam. Συγκεκριμένα, από τη δικογραφία που υποβλήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου προκύπτει σαφώς ότι η εν λόγω αγωγή επεκτάθηκε στους διαδοχικούς αποδέκτες των επίμαχων ενισχύσεων. Κατά τα λοιπά, δεδομένου ότι οι αναιρεσείουσες επισήμαναν ρητώς την επέκταση αυτή με τα έγγραφά τους ενώπιον

του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει να απορριφθεί η ένσταση απαραδέκτου την οποία υπέβαλε η Επιτροπή για τον λόγο ότι το επιχείρημα αυτό των αναιρεσιουσών δεν προβλήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

- 83 Εκτός αυτού, μολονότι δεν μπορεί ασφαλώς να αποκλειστεί ότι η έκδοση της αποφάσεως Sernam 3, στο μέτρο που διατάσσει την ανάκτηση των επίμαχων ενισχύσεων, ή η παύση της οικονομικής δραστηριότητας των εταιριών Mory δύνανται ενδεχομένως να επηρεάζουν το έννομο συμφέρον των αναιρεσιουσών ενώπιον του tribunal administratif de Paris, αντιθέτως, το γεγονός αυτό δεν ασκεί την παραμικρή επιρροή, κατ' αντιδιαστολή προς τα όσα υποστήριξε η Επιτροπή, μεταξύ άλλων, κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασία, στη θεμελίωση του έννομου συμφέροντος των ιδίων αυτών αναιρεσιουσών ενώπιον του δικαστή της Ένωσης, δεδομένου ότι η ενώπιον του τελευταίου ασκηθείσα αγωγή αποζημιώσεως δύναται, ως εκ του αποτελέσματός της, να επηρεάσει την έκβαση της αγωγής ενώπιον του εθνικού δικαστή η οποία αποσκοπεί στην ανάκτηση των επίμαχων ενισχύσεων.
- 84 Από τα ανωτέρω, ειδικότερα δε από τις σκέψεις 77, 78 και 83 της παρούσας αποφάσεως, προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε επίσης σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, με τις σκέψεις 52 έως 54 της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως, ότι η Superga Invest, ως κύρια μέτοχος των εταιριών Mory, δεν θεμελίωσε το έννομο συμφέρον της, λαμβανομένου υπόψη ότι, καθόσον οι τελευταίες αυτές εταιρίες είχαν παύσει τις δραστηριότητές τους, δεν ήταν δυνατόν να πληγούν από ανταγωνιστικό μειονέκτημα τις συνέπειες του οποίου υφίστατο η Superga Invest. Δεδομένου ότι το έννομο συμφέρον της Superga Invest συγχέεται με εκείνο των εταιριών Mory, πρέπει για τους ίδιους λόγους να γίνει δεκτό ότι και η πρώτη αυτή εταιρία έχει έννομο συμφέρον να προσφύγει ενώπιον του δικαστή της Ένωσης.
- 85 Κατόπιν του συνόλου των προεκτεθέντων, διαπιστώνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας ότι οι αναιρεσιούσες δεν θεμελίωσαν έννομο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, προς ακύρωση της επίδικης αποφάσεως.
- 86 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως των αναιρεσιουσών πρέπει να κριθεί βάσιμος.
- 87 Κατά συνέπεια, η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη πρέπει να αναιρεθεί, χωρίς να απαιτείται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι που προβάλλουν οι αναιρεσιούσες προς στήριξη της αιτήσεώς τους αναιρέσεως.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 88 Κατά το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, εάν η αίτηση αναιρέσεως κριθεί βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση αυτή, μπορεί είτε να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση, είτε να την αναπέμψει στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει.
- 89 Εν προκειμένω, το Δικαστήριο εκτιμά ότι έχει στη διάθεσή του τα στοιχεία που είναι απαραίτητα προκειμένου να αποφανθεί οριστικώς επί της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε πρωτοδίκως η Επιτροπή.
- 90 Πρώτον, για τους λόγους που εκτέθηκαν με τις σκέψεις 74 έως 85 της παρούσας αποφάσεως, η εν λόγω ένσταση απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί στο μέτρο που με αυτήν προσάπτεται έλλειψη έννομου συμφέροντος των αναιρεσιουσών.
- 91 Δεύτερον, στο μέτρο που με την ένσταση αυτή προσάπτεται έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησεως των αναιρεσιουσών, υπενθυμίζεται ότι, όπως επισημάνθηκε με τη σκέψη 59 της παρούσας αποφάσεως, το άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ προβλέπει δύο περιπτώσεις στις οποίες ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο νομιμοποιείται ενεργητικώς να ασκήσει προσφυγή κατά πράξεως της Ένωσης της οποίας

δεν είναι αποδέκτης. Αφενός, προσφυγή μπορεί να ασκηθεί υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω πράξη αφορά το πρόσωπο άμεσα και ατομικά. Αφετέρου, το εν λόγω πρόσωπο μπορεί να ασκήσει προσφυγή κατά κανονιστικής πράξεως που το αφορά άμεσα χωρίς να περιλαμβάνει εκτελεστικά μέτρα.

- 92 Δεδομένου ότι η επίδικη απόφαση, η οποία απευθύνθηκε στη Γαλλική Δημοκρατία, δεν συνιστά κανονιστική πράξη υπό την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, καθόσον δεν αποτελεί πράξη γενικής ισχύος (βλ., συναφώς, απόφαση *Inuit Tapiriit Kanatami* κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, C-583/11 P, EU:C:2013:625, σκέψη 56), πρέπει να εξακριβωθεί αν η απόφαση αυτή αφορά άμεσα και ατομικά τις αναιρεσείουσες κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 93 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, άλλα υποκείμενα δικαίου πλην των αποδεκτών μιας αποφάσεως δεν μπορούν να ισχυρίζονται ότι η απόφαση τα αφορά ατομικά, παρά μόνον αν αυτή τα θίγει λόγω ορισμένων ιδιαιτέρων χαρακτηριστικών τους ή λόγω μιας πραγματικής καταστάσεως η οποία τα διακρίνει έναντι κάθε άλλου προσώπου και, ως εκ τούτου, τα εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς τον αποδέκτη (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις *Plaumann* κατά Επιτροπής, 25/62, EU:C:1963:17, σ. 223, *Sniece* κατά Επιτροπής, C-260/05 P, EU:C:2007:700, σκέψη 53, 3F κατά Επιτροπής, C-319/07 P, EU:C:2009:435, σκέψη 29, καθώς και *T & L Sugars* και *Sidul Açucares* κατά Επιτροπής, C-456/13 P, EU:C:2015:284, σκέψη 63).
- 94 Δεδομένου ότι η πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή αφορά απόφαση της Επιτροπής σε θέματα κρατικών ενισχύσεων, επισημαίνεται ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων την οποία προβλέπει το άρθρο 108 ΣΛΕΕ, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ, αφενός, του προκαταρκτικού σταδίου έρευνας των ενισχύσεων που θεσπίζει η παράγραφος 3 του άρθρου αυτού και έχει ως μοναδικό σκοπό να δώσει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να σχηματίσει μία πρώτη γνώμη ως προς το αν η συγκεκριμένη ενίσχυση συμβιβάζεται εν όλω ή εν μέρει με την κοινή αγορά, και, αφετέρου, του σταδίου έρευνας που προβλέπει η παράγραφος 2 του εν λόγω άρθρου. Μόνο στο πλαίσιο αυτού του σταδίου, που αποσκοπεί στην πλήρη ενημέρωση της Επιτροπής επί του συνόλου των στοιχείων της υποθέσεως, προβλέπει η Συνθήκη υποχρέωση της Επιτροπής να ζητήσει από τους ενδιαφερομένους να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση 3F κατά Επιτροπής, C-319/07 P, EU:C:2009:435, σκέψη 30 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 95 Κατά συνέπεια, όταν η Επιτροπή, χωρίς να κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, διαπιστώνει, με απόφαση εκδιδόμενη βάσει της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, ότι μια ενίσχυση συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, εκείνοι υπέρ των οποίων έχουν θεσπιστεί οι διαδικαστικές αυτές εγγυήσεις μπορούν να επιτύχουν την τήρηση των εν λόγω εγγυήσεων μόνον αν έχουν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν την απόφαση αυτή της Επιτροπής ενώπιον των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης. Για τους λόγους αυτούς, ο δικαστής της Ένωσης κρίνει παραδεκτή την προσφυγή ακυρώσεως κατά τέτοιας αποφάσεως, ασκηθείσας από ενδιαφερόμενο κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, όταν ο προσφεύγων επιδιώκει, με την άσκηση της προσφυγής του, να διασφαλίσει τα διαδικαστικά δικαιώματα που αντλεί από την τελευταία αυτή διάταξη (βλ. συναφώς, μεταξύ άλλων, αποφάσεις 3F κατά Επιτροπής, C-319/07 P, EU:C:2009:435, σκέψη 31 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και Επιτροπή κατά *Kronoply* και *Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, σκέψη 47).
- 96 Το Δικαστήριο είχε την ευκαιρία να διευκρινίσει ότι οι ενδιαφερόμενοι αυτοί είναι τα πρόσωπα, οι επιχειρήσεις ή οι ενώσεις των οποίων τα συμφέροντα θίγονται, ενδεχομένως, από τη χορήγηση ενισχύσεως, ήτοι, μεταξύ άλλων, οι ανταγωνίστριες των δικαιούχων της ενισχύσεως αυτής επιχειρήσεις και οι επαγγελματικές οργανώσεις (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση 3F κατά Επιτροπής, C-319/07 P, EU:C:2009:435, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 97 Αντιθέτως, αν ο προσφεύγων αμφισβητεί το βάσιμο αποφάσεως περί εκτιμήσεως της ενισχύσεως η οποία εκδόθηκε δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ ή κατά το πέρας της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως, το γεγονός και μόνον ότι μπορεί να θεωρηθεί ως ενδιαφερόμενος κατά την έννοια της παραγράφου 2 του εν λόγω άρθρου δεν αρκεί ώστε να κριθεί παραδεκτή η προσφυγή.

- Υπό τις συνθήκες αυτές, οφείλει να αποδείξει ότι η περίπτωση του είναι ιδιαίτερη υπό την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε με τη σκέψη 93 της παρούσας αποφάσεως. Τούτο ισχύει ιδιαίτέρως όταν η θέση του προσφεύγοντος στην αγορά επηρεάζεται ουσιωδώς από την ενίσχυση που αποτελεί αντικείμενο της επίμαχης αποφάσεως (βλ., συναφώς, αποφάσεις Επιτροπή κατά Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, EU:C:2005:761, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και British Aggregates κατά Επιτροπής, C-487/06 P, EU:C:2008:757, σκέψη 30).
- 98 Συναφώς, έχει αναγνωριστεί ότι η απόφαση της Επιτροπής για την περάτωση της επίσημης διαδικασίας έρευνας αφορά ατομικά, εκτός από την επιχείρηση που ωφελήθηκε από την οικεία ενίσχυση, και τις ανταγωνίστριες επιχειρήσεις οι οποίες έχουν μετάσχει ενεργώς στην ως άνω διαδικασία, εφόσον η θέση τους στην αγορά επηρεάζεται ουσιωδώς από την προσβαλλόμενη απόφαση (βλ. απόφαση *Sniace* κατά Επιτροπής, C-260/05 P, EU:C:2007:700, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 99 Προκειμένου να καθοριστεί αν επηρεάζεται η θέση των ανταγωνιστών στην αγορά, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι το γεγονός και μόνον ότι μια πράξη όπως η επίδικη απόφαση δύναται να έχει ορισμένη επίδραση στις σχέσεις ανταγωνισμού που υφίστανται στην οικεία αγορά και ότι η ενδιαφερόμενη επιχείρηση τελούσε σε κάποια ανταγωνιστική σχέση με τον αποδέκτη της ως άνω πράξεως δεν αρκεί σε καμία περίπτωση για να θεωρηθεί ότι η πράξη αυτή αφορά ατομικά την εν λόγω επιχείρηση (βλ., συναφώς, απόφαση *British Aggregates* κατά Επιτροπής, C-487/06 P, EU:C:2008:757, σκέψη 47).
- 100 Συνεπώς, μια επιχείρηση δεν μπορεί να επικαλεστεί αποκλειστικά και μόνον την ιδιότητά της ως ανταγωνίστριας της αποδέκτριας των ενισχύσεων επιχειρήσεως, αλλά οφείλει περαιτέρω να αποδείξει ότι τελεί σε μια πραγματική κατάσταση η οποία την εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς εκείνο του αποδέκτη της αποφάσεως (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση *British Aggregates* κατά Επιτροπής, C-487/06 P, EU:C:2008:757, σκέψη 48).
- 101 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τη σκέψη 72 της παρούσας αποφάσεως, με την επίδικη απόφαση η Επιτροπή ενημέρωσε τη Γαλλική Δημοκρατία ότι η υποχρέωση ανακτήσεως των παράνομων και ασύμβατων κρατικών ενισχύσεων που επιβλήθηκε στο εν λόγω κράτος μέλος με την απόφαση *Sernam 3* δεν θα επεκτεινόταν στην *Geodis*, σε περίπτωση που η τελευταία εξαγόραζε μέρος των στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου *Sernam*, δεδομένου ότι, ελλείψει οικονομικής συνέχειας, δεν αποδείχθηκε ότι η *Geodis* επρόκειτο όντως να επωφεληθεί από τις ενισχύσεις αυτές.
- 102 Επιπλέον, από το σημείο 54 της επίδικης αποφάσεως προκύπτει ρητώς ότι η απόφαση αυτή δεν αφορά το κατά πόσον ήταν συνετή ή όχι η επένδυση που πραγματοποίησε η *Geodis* εξαγοράζοντας ορισμένα στοιχεία του ενεργητικού του ομίλου *Sernam* και ότι, ως εκ τούτου, δεν προδικάζει την εκτίμηση της επενδύσεως αυτής από την Επιτροπή υπό το πρίσμα του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 103 Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις οι οποίες, κατά το γράμμα της επίδικης αποφάσεως, δεν μπορούν να επιστραφούν από τον αγοραστή ενός μέρους των στοιχείων του ενεργητικού του αρχικού αποδέκτη των ενισχύσεων είναι ακριβώς, και μόνον, οι ενισχύσεις που αποτέλεσαν αντικείμενο της αποφάσεως *Sernam 3*.
- 104 Ως εκ τούτου, όπως επισήμανε και ο γενικός εισαγγελέας με τα σημεία 147 και 169 των προτάσεών του, η επίδικη απόφαση πρέπει να θεωρηθεί ότι συνιστά απόφαση συναφή και συμπληρωματική προς την απόφαση *Sernam 3*, στο μέτρο που διευκρινίζει το περιεχόμενό της όσον αφορά την ιδιότητα του αποδέκτη των επίμαχων ενισχύσεων και, κατά συνέπεια, όσον αφορά την ιδιότητα του υπόχρεου επιστροφής τους, μετά την επέλευση συμβάντος μεταγενέστερου της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής, ήτοι, εν προκειμένω, μετά την εκ μέρους τρίτου εξαγορά ενός μέρους των στοιχείων του ενεργητικού του αρχικού αποδέκτη των εν λόγω ενισχύσεων.
- 105 Δεν αμφισβητείται όμως ότι η απόφαση *Sernam 3* εκδόθηκε από την Επιτροπή κατά το πέρας της επίσημης διαδικασίας έρευνας του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

- 106 Υπό τις περιστάσεις αυτές, μπορεί να θεωρηθεί ότι η επίδικη απόφαση αφορά τις αναιρεσιούμενες ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, εφόσον αυτές αποδείξουν, μεταξύ άλλων, ότι η θέση τους στην αγορά επηρεάστηκε ουσιωδώς από τη χορήγηση των επίμαχων ενισχύσεων. Αντιθέτως, το γεγονός και μόνον ότι οι αναιρεσιούμενες μπορούν να θεωρηθούν ενδιαφερόμενες κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ δεν αρκεί για να κριθεί παραδεκτή η προσφυγή.
- 107 Εν προκειμένω, οι αναιρεσιούμενες υποστηρίζουν ότι η επίδικη απόφαση αφορά ατομικά τις εταιρίες Mory δεδομένου ότι η Επιτροπή, στο μέτρο που δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας, στέρησε από τις τελευταίες τα διαδικαστικά δικαιώματα που τους αναγνωρίζει το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, μεταξύ άλλων, όσον αφορά τη δυνατότητα επικλήσεως της αναρμοδιότητας του θεσμικού αυτού οργάνου να εκδώσει την εν λόγω απόφαση. Εκτός αυτού, οι εταιρίες Mory απέδειξαν την ύπαρξη έννομου συμφέροντος. Επιπλέον, οι εταιρίες αυτές μετείχαν στη διοικητική διαδικασία που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως Sernam 3 ενώ, την προηγούμενη της εκδόσεως της επίδικης αποφάσεως, ζήτησαν διευκρινίσεις από την Επιτροπή ως προς τη νομική βάση στην οποία το θεσμικό αυτό όργανο σκόπευε να στηρίξει την απόφαση αυτή. Περαιτέρω, οι εταιρίες αυτές ήταν οι μόνες που άσκησαν αγωγή ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων με αίτημα να υποχρεωθούν οι γαλλικές αρχές να ανακτήσουν τις επίμαχες ενισχύσεις ενώ, επίσης, οι εταιρίες αυτές, όπως και η Superga Invest, άσκησαν αγωγή αποζημιώσεως ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων ζητώντας την επανόρθωση της ζημίας που υπέστησαν εξαιτίας της χορηγήσεως των εν λόγω ενισχύσεων.
- 108 Επιπλέον, οι αναιρεσιούμενες υποστηρίζουν, επαλλήλως, ότι η ανταγωνιστική θέση των εταιριών Mory επηρεάστηκε ουσιωδώς από τις επίμαχες ενισχύσεις. Οι εταιρίες αυτές εξαναγκάστηκαν μάλιστα να παύσουν τις δραστηριότητές τους για λόγους που, κατά την εκτίμησή τους, συνδέονται με τη χορήγηση των εν λόγω ενισχύσεων. Όσον αφορά δε τη Superga Invest, και η εταιρία αυτή υφίσταται, ως κύρια μέτοχος των εταιριών Mory, τα επιζήμια για τον ανταγωνισμό αποτελέσματα των εν λόγω ενισχύσεων, καθόσον θα μπορούσε να αποφασίσει να εισέλθει η ίδια στη σχετική αγορά.
- 109 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε με τις σκέψεις 62, 97 και 98 της παρούσας αποφάσεως, η φερόμενη προσβολή των διαδικαστικών δικαιωμάτων που αναγνωρίζει στις εταιρίες Mory το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, το έννομο συμφέρον τους και η ενεργή τους συμμετοχή στο πλαίσιο της διαδικασίας που οδήγησε στην έκδοση της αποφάσεως Sernam 3 και της επίδικης αποφάσεως δεν είναι σε θέση, στην υπό κρίση υπόθεση, να τις εξατομικεύσουν κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ. Όσον αφορά δε το γεγονός ότι οι αναιρεσιούμενες άσκησαν αγωγές ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων ζητώντας, αφενός, να υποχρεωθούν οι γαλλικές αρχές να ανακτήσουν τις επίμαχες ενισχύσεις και, αφετέρου, να τους επιδικαστεί αποζημίωση για τη ζημία που υπέστησαν από τη χορήγηση των ενισχύσεων αυτών, ούτε το γεγονός αυτό αρκεί αφ' εαυτού, προκειμένου να εξατομικευθούν οι αναιρεσιούμενες υπό την έννοια της διατάξεως αυτής, δεδομένου ότι οποιοσδήποτε θα μπορούσε εν δυνάμει να ασκήσει τέτοιες αγωγές.
- 110 Εκτός αυτού, μολονότι οι αναιρεσιούμενες υποστηρίζουν, έστω επαλλήλως, ότι η ανταγωνιστική θέση των εταιριών Mory επηρεάστηκε ουσιωδώς από τις επίμαχες ενισχύσεις, ιδιαιτέρως διότι εξαναγκάστηκαν να παύσουν τις δραστηριότητές τους, διαπιστώνεται ότι ούτε με την προσφυγή που άσκησαν πρωτοδίκως ούτε στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως επικαλέστηκαν αποδεικτικά στοιχεία ικανά να τεκμηριώσουν το επιχείρημά τους αυτό. Επιπλέον, δεν προσκόμισαν ενώπιον του Δικαστηρίου κανένα στοιχείο για τη διάρθρωση της σχετικής αγοράς και την ανταγωνιστική τους θέση σε αυτήν. Όσον αφορά δε τη Superga Invest, δεν αμφισβητείται ότι αυτή δεν δραστηριοποιείται στη σχετική αγορά και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ανταγωνίστρια του αποδέκτη των επίμαχων ενισχύσεων. Πλην αυτού, δεδομένου ότι οι εταιρίες Mory δεν απέδειξαν ότι η ανταγωνιστική τους θέση επηρεάστηκε ουσιωδώς από τις εν λόγω ενισχύσεις, η Superga Invest σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να στηρίζει την ενεργητική της νομιμοποίηση στην απλή ιδιότητά της ως μετόχου των εταιριών αυτών.

- 111 Κατά συνέπεια, η επίδικη απόφαση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αφορά ατομικά καμία από τις αναιρεσείουσες, κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.
- 112 Επομένως, η εκ μέρους της Επιτροπής πρωτοδίκως υποβληθείσα ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής ακυρώσεως που άσκησαν οι αναιρεσείουσες ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να γίνει δεκτή καθόσον με αυτήν προσάπτεται έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης των αναιρεσειουσών, οπότε η εν λόγω προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 113 Δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν το Δικαστήριο δέχεται την αίτηση αναιρέσεως και κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαινεται και επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 2, του ίδιου Κανονισμού, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, όταν οι ηττηθέντες διάδικοι είναι περισσότεροι του ενός, το Δικαστήριο αποφασίζει για την κατανομή των εξόδων.
- 114 Δεδομένου ότι η αίτηση αναιρέσεως των αναιρεσειουσών έγινε δεκτή, αλλά η προσφυγή τους ακυρώσεως απορρίφθηκε, κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' αναίρεση.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Mory κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-545/12, EU:T:2013:607).**
- 2) **Απορρίπτει ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν οι Mory SA, Mory Team και Superga Invest κατά της αποφάσεως C(2012) 2401 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Απριλίου 2012, περί εξαγοράς των στοιχείων του ενεργητικού του ομίλου Sernam στο πλαίσιο της δικαστικής του εξυγιάνσεως.**
- 3) **Οι Mory SA, Mory Team, Superga Invest και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρουν τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν τόσο πρωτοδίκως όσο και κατ' αναίρεση.**

(υπογραφές)